

ΣΤΕ 1795/2019 [ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΈΡΓΟΥ ΔΙΑΝΟΙΞΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΟΔΟΥ]

Περίληψη

- Η κατά το άρθρο 48 παρ. 1 του ν. 998/79 διάνοιξη δημόσιας οδού δια μέσου δάσους ή δασικής εκτάσεως είναι επιτρεπτή μόνον για εξαιρετικό μέτρο, το οποίο επιβάλλεται για λόγους σπουδαίου δημοσίου συμφέροντος, που θεμελιώνεται και αιτιολογείται επαρκώς πάντοτε δε ύστερα από περιβαλλοντική μελέτη, που διασφαλίζει πλήρως την προστασία του δάσους, καθώς και τη χλωρίδα και άγρια πανίδα που υπάρχει σ' αυτό. Η ύπαρξη ή μη του ανωτέρω δημοσίου συμφέροντος υπόκειται στον έλεγχο του ακυρωτικού δικαστού, ο οποίος εκτιμά και τα μέγιστα ανεκτά όρια αλλοιώσεως του φυσικού περιβάλλοντος που μπορεί να επιφέρει η διάνοιξη της οδού. Τέτοιος λόγος σπουδαίου δημοσίου συμφέροντος είναι, προδήλως, η πυρασφάλεια του ίδιου του δάσους, υπό την προϋπόθεση ότι η χάρη αυτής διάνοιξη της οδού γίνεται στο πλαίσιο συνολικής μελέτης πυροπροστασίας του δάσους, όχι, όμως, και η εξυπηρέτηση ακίνητης ιδιοκτησίας, της οποίας, μάλιστα, δεν προκύπτει η χρήση.

Η αιτιολογία της διάνοιξης δασικής οδού είναι πλημμελής, διότι η εξυπηρέτηση με τη διάνοιξη του ιδιωτικού αγροκτήματος (ελαιώνα) του παρεμβαίνοντος, εκτάσεως 8,2 στρεμμάτων, δεν αποτελεί εξαιρετικό λόγο δημοσίου συμφέροντος. Η προσβαλλόμενη πράξη δεν παρέχει, άλλωστε, ούτε προκύπτουν συγκεκριμένα στοιχεία που να εξειδικεύουν τη χρήση του ακινήτου του παρεμβαίνοντος προς στοιχειοθέτηση και στάθμιση του λόγου δημοσίου συμφέροντος, υπό την ανωτέρω εκτεθείσα έννοια, που θα μπορούσε να δικαιολογήσει τη θυσία της δασικής βλαστήσεως προς εξυπηρέτηση συγκροτημένης γεωργικής εκμετάλλευσης. Εξάλλου, δεν προκύπτει ότι η διάνοιξη του εν λόγω δασικού δρόμου εντάσσεται σε ευρύτερο δίκτυο πυρασφάλειας της δασικής περιοχής, όπως απαιτείται από τις οικείες διατάξεις. Συνεπώς, για τον λόγο αυτόν, βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει να ακυρωθεί η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ ακυρωτέα αποβαίνει και η δεύτερη απόφαση, με την οποία απερρίφθη προσφυγή νομιμότητας κατά της πρώτης.

Πρόεδρος: *Ι. Μαντζουράνης*

Εισηγητής: *Π. Καρλή*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, όπως νομίμως συμπληρώνεται με το από

- 4.10.2018 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 4526/17-12-2014 του Αντιπεριφερειάρχη Στερεάς Ελλάδος, με την οποία: i) υπήχθη σε Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις (Π.Π.Δ.) το έργο διάνοιξης δασικού δρόμου Γ΄ κατηγορίας στη θέση «Γριά Σπηλιά» (Οικισμός Δάφνης) της Τ.Κ. Νεροτριβιάς Δ.Ε. Μεσσαπίων, Δήμου Διρφύων-Μεσσαπίων Ευβοίας, η οποία θα συνδέει το υπάρχον οδικό δίκτυο της περιοχής Νεροτριβιάς με την ιδιοκτησία του Κ. Τ. στη θέση «Γριά Σπηλιά» Δάφνης και ii) θεσπίσθηκαν πρόσθετοι όροι διασφάλισης της ακεραιότητας της προστατευόμενης περιοχής GR 2420010 «Όρος Καντήλι». Ζητείται, επίσης, η ακύρωση της αποφάσεως 416/9567/5-3-2015 της Γενικής Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης (Γ.Γ.Α.Δ.) Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος, με την οποία απερρίφθη προσφυγή νομιμότητας κατά της ανωτέρω αποφάσεως του Αντιπεριφερειάρχη.
3. Επειδή, με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς παρεμβαίνει στη δίκη υπέρ του κύρους των προσβαλλομένων πράξεων ο Κ. Τ.
 4. Επειδή, τα αιτούντα σωματεία, στους καταστατικούς σκοπούς των οποίων περιλαμβάνεται η προστασία του περιβάλλοντος της χώρας ή της περιοχής Νεροτριβιάς, με έννομο συμφέρον ασκούν τη υπό κρίση αίτηση προβάλλοντας ότι η διάνοιξη της εν λόγω δασικής οδού θα προκαλέσει ανυπολόγιστη καταστροφή στο ευαίσθητο παράκτιο οικοσύστημα και δραστική αλλοίωση στη φυσιογνωμία της περιοχής, ενώ από τις εκτεταμένες επεμβάσεις στο ανάγλυφο και την συνεπεία αυτών γεωλογική αστάθεια θα προκύψει σοβαρός κίνδυνος για την ασφάλεια των διερχομένων καθώς και των λουομένων στην εγγύς παραλία. Περαιτέρω παραδεκτώς ομοδικούν προβάλλοντας κοινούς λόγους ακυρώσεως, που στηρίζονται στην αυτή πραγματική και νομική βάση.
 5. Επειδή, εκ των αιτούντων τα δύο πρώτα σωματεία άσκησαν ενώπιον της Γενικής Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας ειδική διοικητική προσφυγή νομιμότητας κατά της 4526/17-12-2014 αποφάσεως του Αντιπεριφερειάρχη Στερεάς Ελλάδος (αριθ. πρωτ. 197/1024/5-1-2015), η οποία απερρίφθη με την 416/9567/5-3-2015 απόφαση της ανωτέρω Γενικής Γραμματέα εντός της δέμηνης προθεσμίας του άρθρου 227 παρ. 2 του Ν. 3852/2010. Δεδομένου δε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 46 παρ. 2 του π.δ. 18/1989 (Α΄ 8), σε συνδυασμό με τα άρθρα 227 παρ. 1-2 και 238 παρ. 1 του Ν. 3852/2010, η εμπρόθεσμη άσκηση της ανωτέρω διοικητικής προσφυγής διέκοψε την προθεσμία ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως κατά της πρώτης προσβαλλόμενης πράξεως του Αντιπεριφερειάρχη Στερεάς Ελλάδος, η υπό κρίση αίτηση, η οποία ασκήθηκε την 4.5.2015, ήτοι εντός 60 ημερών από την απόρριψή της, ασκείται εμπροθέσμως από τα σωματεία αυτά κατ' αμφοτέρων των προσβαλλομένων πράξεων. Όσον αφορά το τρίτο εκ των αιτούντων σωματείων, δεν προκύπτει πλήρης γνώση των προσβαλλομένων εκ μέρους του πράξεων σε χρόνο που να καθιστά εκπρόθεσμη την αίτηση ακυρώσεως, doθέντος, άλλωστε, ότι η ανάρτηση της πρώτης προσβαλλόμενης πράξεως του Αντιπεριφερειάρχη Στερεάς Ελλάδος στην "ΔΙΑΥΓΕΙΑ" στις

19.12.2014 δεν αρκεί για να θεμελιώσει τεκμήριο πλήρους γνώσεως. Εξάλλου, από την ανάρτηση αυτή μέχρι την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως την 4.5.2015 δεν παρήλθε ιδιαίτερα μεγάλο χρονικό διάστημα (πρβλ. ΣτΕ 570/2018 7μ). Συνεπώς, η αίτηση ασκείται εμπροθέσμως και από το σωματείο αυτό.

6. Επειδή, από τα άρθρα 24 παρ. 1 και 117 παρ. 3 του Συντάγματος προκύπτει ότι τόσο τα δημόσια όσο και τα ιδιωτικά δάση και οι δασικές εν γένει εκτάσεις υπάγονται, ως φυσικά αγαθά και ανεξαρτήτως της ειδικότερης ονομασίας τους ή της θέσης τους σε σχέση προς οικιστικά κέντρα ή άλλους χώρους, σε ιδιαίτερο προστατευτικό καθεστώς προκειμένου να διατηρηθεί η κατά τον προορισμό χρήση τους και να διαφυλαχθεί η φυσική και βιολογική ισορροπία (ΣτΕ 2770/1998 κ.ά.) Εξ άλλου, ο ν. 998/1979 «Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας» (Α' 289) στο άρθρο 15 ορίζει ότι: "Δασικά οδοί. 1. Δασικά οδοί είναι οι κατασκευαζόμενες εντός ή εις τας παρυφάς δασών ή δασικών εκτάσεων και εξυπηρετούσαι την προστασίαν και εκμετάλλευσιν τούτων, ή την πρόσβασιν προς υφισταμένας τεχνικάς εγκαταστάσεις ή αισθητικά τοπία, ή την εκτέλεσιν και συντήρησιν δασικών έργων ή τας μεταφοράς δασικών προϊόντων και μη συμπίπτουσαι μετά του εθνικού, επαρχιακού ή κοινοτικού οδικού δικτύου της Χώρας. 2....6. Ο προγραμματισμός, η μελέτη, ή κατασκευή και συντήρησις των δασικών οδών ενεργούνται κατά τα εις το επόμενον άρθρον γενικώς περί των λοιπών δασικών έργων οριζόμενα. 7....". Εξάλλου, στο άρθρο 45 παρ.1 του ίδιου νόμου, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014 (Α' 159), επίκληση του οποίου γίνεται στο προοίμιο της α' προσβαλλόμενης πράξεως, ορίζεται ότι: "1. Δεν επιτρέπεται, εν όλω ή εν μέρει, οποιαδήποτε επέμβαση που συνεπάγεται μεταβολή του προορισμού των δασών και δασικών εκτάσεων, πλην όσων ορίζονται ως επιτρεπτές στο παρόν Κεφάλαιο. 2. Κάθε επιτρεπτή, κατά τις διατάξεις του παρόντος, επέμβαση σε δάση και δασικές εκτάσεις αποτελεί εξαιρετικό μέτρο...2...." και στο άρθρο 48 του αυτού νόμου, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014, ορίζεται ότι: "Διάνοιξη οδών 1. Η διάνοιξη εθνικών, επαρχιακών, δημοτικών οδών και σιδηροδρομικών γραμμών διά μέσου δασών, δασικών και αναδασωτέων εκτάσεων και δημοσίων εκτάσεων των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου είναι επιτρεπτή, σύμφωνα με τους όρους της περιβαλλοντικής μελέτης του έργου κι αφού ληφθεί πρόνοια για τη διαφύλαξη του τυχόν ιδιαίτερου προστατευτικού χαρακτήρα των εκτάσεων....2....3. Η διάνοιξη οδών για την εξυπηρέτηση εκμεταλλεύσεων, έργων και δραστηριοτήτων, οι οποίες δεν εμπίπτουν στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, επιτρέπεται διά μέσου δασών, δασικών εκτάσεων και δημοσίων εκτάσεων των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους της τεχνικής και περιβαλλοντικής μελέτης αυτών. Οι δαπάνες κατασκευής, συντήρησης, καθώς και αποζημιώσεων τούτων,

βαρύνουν τους δικαιούχους. Η οδός, μετά τη διάνοιξη της αποδίδεται σε δημόσια χρήση. Όταν εκλείψει ο λόγος της επέμβασης, η οδός διατηρείται, εφόσον κριθεί από τη δασική υπηρεσία ότι ανταποκρίνεται στους όρους του άρθρου 15 του παρόντος νόμου, άλλως, η καταληφθείσα υπό της οδού έκταση αναδασώνεται, με τους όρους του άρθρου 45 παράγραφος 8 του παρόντος κεφαλαίου. 4.....". Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι η κατά το άρθρο 48 παρ. 1 του ν. 998/79 διάνοιξη δημόσιας οδού διά μέσου δάσους ή δασικής εκτάσεως είναι επιτρεπτή μόνον ως εξαιρετικό μέτρο το οποίο επιβάλλεται για λόγους σπουδαίου δημοσίου συμφέροντος, που θεμελιώνεται και αιτιολογείται επαρκώς πάντοτε δε ύστερα από περιβαλλοντική μελέτη, που διασφαλίζει πλήρως την προστασία του δάσους καθώς και την χλωρίδα και άγρια πανίδα που υπάρχει σ' αυτό. Η ύπαρξη ή μη του ανωτέρω δημοσίου συμφέροντος υπόκειται στον έλεγχο του ακυρωτικού δικαστού, ο οποίος εκτιμά και τα μέγιστα ανεκτά όρια αλλοιώσεως του φυσικού περιβάλλοντος που μπορεί να επιφέρει η διάνοιξη της οδού. Τέτοιος λόγος σπουδαίου δημοσίου συμφέροντος είναι, προδήλως, η πυρασφάλεια του ίδιου του δάσους, υπό την προϋπόθεση ότι η χάρη αυτής διάνοιξη της οδού γίνεται στο πλαίσιο συνολικής μελέτης πυροπροστασίας του δάσους, όχι, όμως, και η εξυπηρέτηση ακίνητης ιδιοκτησίας, της οποίας, μάλιστα, δεν προκύπτει η χρήση (ΣτΕ 2770/1998, 772/1992).

7. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την υπ' αριθ. πρωτ. 915/4-5-2012 αίτηση του προς το Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας της Περιφερειακής Ενότητας Ευβοίας (στο εξής Τ.Π.Υ.Π.Ε.Ε.) ο ήδη παρεμβαίνων Κ. Τ. υπέβαλε φάκελο με δικαιολογητικά για την περιβαλλοντική αδειοδότηση του έργου της διάνοιξης και κατασκευής δρόμου εντός ιδιωτικού δάσους στη θέση «Γριά Σπηλιά» στην περιοχή της Δάφνης Νεροτριβιάς της Δ.Ε. Μεσσαπίων του Δήμου Διρφύων - Μεσσαπίων Εύβοιας, με σκοπό την εξυπηρέτηση της επικοινωνίας αγροτικής εκμεταλλεύσεως (ελαιώνα) 8,2 στρεμμάτων φερόμενης ως ιδιοκτησίας του. Ο φάκελος του έργου προωθήθηκε στις αρμόδιες υπηρεσίες για τις σχετικές γνωμοδοτήσεις, μετά, δε, την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας το Τ.Π.Υ.Π.Ε.Ε. διαβίβασε στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού (στο εξής Δι.ΠΕ.ΧΩ.Σ.) της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος σχέδιο αποφάσεως περί μη εγκρίσεως του εν λόγω έργου, λόγω αδυναμίας εκτιμήσεως και αξιολογήσεως των επιπτώσεων του έργου στο έδαφος, στη χλωρίδα και την πανίδα, στην διάθεση των στερεών αποβλήτων, στην ανθρώπινη υγεία, στην αισθητική και στις προστατευτέες περιοχές, η οποία, ωστόσο, ουδέποτε εξεδόθη, ο δε σχετικός φάκελος επεστράφη στον ενδιαφερόμενο, στον οποίο επεσημάνθη η δυνατότητα επανυποβολής του σχετικού αιτήματος σε περίπτωση που διαφοροποιηθούν τα ήδη υποβληθέντα και ληφθέντα υπόψη στοιχεία. Ακολουθώντας, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 4279/17-10-2013 αίτηση του ίδιου προς την Δι.ΠΕ.ΧΩ.Σ. ο παρεμβαίνων υπέβαλε εκ νέου φάκελο του έργου

με νεότερες μελέτες με τα ίδια, ωστόσο, τεχνικά χαρακτηριστικά, ζητώντας την υπαγωγή αυτού στις διατάξεις της Κ.Υ.Α. οικ. 170613/23.9.2013 (Β' 2505), με την οποία καθορίζονται οι Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις (Π.Π.Δ.) για έργα και δραστηριότητες της κατηγορίας Β Ομάδα 1 «Έργα χερσαίων και εναέριων μεταφορών» του παραρτήματος Ι της υπουργικής απόφασης 1958/2012 (Β' 21). Με το υπ' αριθ. πρωτ. 4099/226536/16-12-2013 έγγραφο του Δασαρχείου Χαλκίδας ζητήθηκε από τον Κ. Τ. η προσκόμιση συμπληρωματικών στοιχείων, προκειμένου η υπηρεσία να προβεί στη σύνταξη σχετικής πράξεως χαρακτηρισμού της επίμαχης εκτάσεως, ωστόσο, με το υπ' αριθ. πρωτ. 66/8-1-2014 έγγραφο της Δι.ΠΕ.ΧΩ.Σ. ο σχετικός φάκελος επεστράφη και πάλι στον ενδιαφερόμενο. Με την υπ' αριθ. πρωτ. 231/21-1-2014 αίτηση του παρεμβαίνοντος υπεβλήθη εκ νέου ο φάκελος για υπαγωγή του έργου στις διατάξεις της ανωτέρω Κ.Υ.Α. οικ. 170613/23.9.2013, ο οποίος επεστράφη και πάλι στον παρεμβαίνοντα με το υπ' αριθ. πρωτ. 231/28-1-2014 έγγραφο της Δι.ΠΕ.ΧΩ.Σ., με την αιτιολογία ότι η σχετική δήλωση υπαγωγής σε Π.Π.Δ. είναι ελλιπής και με την επισήμανση ότι για τυχόν επανεξέταση του αιτήματος θα πρέπει να προηγηθεί απόφαση του Περιφερειάρχη περί των αναγκαίων πρόσθετων όρων όσον αφορά την Ειδική Οικολογική Αξιολόγηση κατά το άρθρο 10 παρ. 3 του Ν. 4014/2011, εφόσον πρόκειται για έργο εντός περιοχής Natura 2000. Εν συνεχεία εξεδόθη η υπ' αριθ. πρωτ. 4593/257057 π.ε./13-1-2014 πράξη της Δασάρχης Χαλκίδας, με την οποία χαρακτηρίστηκε ως δάσος έκταση συνολικού εμβαδού 16.038,85 τ.μ. στην θέση «Δάφνη» Νεροτριβιάς του Δήμου Διρφύων - Μεσσαπίων. Με την υπ' αριθ. πρωτ. 2312/21-2-2014 αίτηση του Κ. Τ. υπεβλήθη εκ νέου αίτηση-δήλωση με σχετικό φάκελο υπαγωγής του επίμαχου έργου σε Π.Π.Δ., ο οποίος επεστράφη και πάλι με το υπ' αριθ. πρωτ. 231/14/28-1-2014 έγγραφο της Δι.ΠΕ.ΧΩ.Σ.. Μετά την έκδοση του ν. 4280/2014 «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις» ο Κ. Τ. υπέβαλε και πάλι στη Δι.ΠΕ.ΧΩ.Σ. σχετική αίτηση (υπ' αριθ. πρωτ. 4347/13-11-2014) και φάκελο μελέτης για την υπαγωγή του έργου σε Π.Π.Δ.. Μετά την συμπλήρωση των υποβληθέντων στοιχείων και σε απάντηση σχετικού εγγράφου της Δι.ΠΕ.ΧΩ.Σ. νεότερο αίτημα του ενδιαφερόμενου έγινε δεκτό με την υπ' αριθμ. πρωτ. 4526/17-12-2014 και ήδη πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας. Με την απόφαση αυτή αφενός ενεκρίθη η υπαγωγή σε Π.Π.Δ. του έργου διανοίξεως δασικού δρόμου Γ' κατηγορίας στη θέση «Γριά Σπηλιά» του οικισμού Δάφνης Νεροτριβιάς του Δήμου Διρφύων - Μεσσαπίων, αφετέρου επιβλήθηκαν πρόσθετοι όροι διασφάλισης της ακεραιότητας της προστατευόμενης περιοχής του δικτύου Natura GR 2420010 «Όρος Καντήλι». Αντικείμενο του έργου αυτού αποτελεί η διάνοιξη οδού συνολικού μήκους 880,41 μέτρων και πλάτους 3,80 μ. για τη σύνδεση του υπάρχοντος οδικού δικτύου της περιοχής Νεροτριβιάς με την ιδιοκτησία του

- Κ. Τ. Τμήμα του έργου (215 μ.) ευρίσκεται εντός περιοχής χαρακτηρισμένης ως προστατευόμενης σύμφωνα με το άρθρο 21 του Ν. 1650/1986 και, συγκεκριμένα, στη Ζώνη Ειδικής Προστασίας GR110 NATURA 2000 GR 2420010 «ΟΡΟΣ ΚΑΝΤΗΛΙ». Όπως, δε, ρητώς αναφέρεται στο σώμα της προσβαλλομένης, αυτή αποτελεί ταυτόχρονα και έγκριση επέμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 3 της υπ' αριθμ. 15277/23-3-2012 αποφάσεως του Υπουργού Π.Ε.Κ.Α. (Β' 1077), χωρίς, ωστόσο, να εξετάζονται το φυσικό ανάγλυφο και οι γεωλογικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή επέμβασης και τη ζώνη διέλευσης της προς διάνοιξη οδού. Κατά της ανωτέρω αποφάσεως του Αντιπεριφερειάρχη τα δύο πρώτα αιτούντα σωματεία κατέθεσαν την υπ' αριθ. πρωτ. 197/1024/5-1-2015 ειδική διοικητική προσφυγή του άρθρου 227 του Ν. 3852/2010 ενώπιον της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος, η οποία απερρίφθη ως αβάσιμη με την υπ' αριθ. πρωτ. 416/9567/5-3-2015 και ήδη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση της Γ.Γ.Α.Δ. Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος, ληφθέντων υπόψη των υπ' αριθ. πρωτ. 266/9-2-2015 και 543/27-2-2015 εγγράφων της Δι.ΠΕ.ΧΩ.Σ. με τις απόψεις της υπηρεσίας επί των προβαλλομένων με την προσφυγή αιτιάσεων. Μετά την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως με την από 25.6.2015 πράξη του Προεδρεύοντος Αντιπροέδρου του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας χορηγήθηκε προσωρινή διαταγή για την αναστολή εκτελέσεως της ανωτέρω 4526/17-12-2014 αποφάσεως του Αντιπεριφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας, ενώ με την 225/2015 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας ανεστάλη η εκτέλεση των προσβαλλομένων πράξεων, έως την έκδοση αποφάσεως επί της υπό κρίση αιτήσεως.
8. Επειδή, κατά τα προεκτεθέντα, στην πρώτη προσβαλλόμενη πράξη του Αντιπεριφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας αναφέρεται ότι αντικείμενο του επίμαχου έργου αποτελεί η διάνοιξη νέας δασικής οδού Γ' κατηγορίας, μήκους 880.1 μέτρων και πλάτους 3,20 μέτρων ή μεγαλύτερο, όπου κρίνεται απαραίτητο, για την σύνδεση του υπάρχοντος οδικού δικτύου της περιοχής Νεροτριβιάς με την ιδιοκτησία του παρεμβαίνοντος Κ. Τ., δια μέσου δασικής εκτάσεως, τμήμα της οποίας 215 μέτρων εισέρχεται σε περιοχή NATURA (ΖΕΠ με τον κωδικό GR 2420010 "Όρος Καντήλι"). Η αιτιολογία αυτή της διάνοιξης δασικής οδού, στηριζόμενη στα ανωτέρω στοιχεία, είναι, κατά τα προεκτεθέντα, πλημμελής διότι η εξυπηρέτηση με τη διάνοιξη δασικού δρόμου του ιδιωτικού αγροκτήματος (ελαιώνα) του παρεμβαίνοντος, εκτάσεως 8,2 στρεμμάτων, δεν αποτελεί εξαιρετικό λόγο δημοσίου συμφέροντος. Η προσβαλλόμενη πράξη δεν παρέχει, άλλωστε, ούτε προκύπτουν συγκεκριμένα στοιχεία που να εξειδικεύουν την χρήση του ακινήτου του παρεμβαίνοντος προς στοιχειοθέτηση και στάθμιση του λόγου δημοσίου συμφέροντος, υπό την ανωτέρω εκτεθείσα έννοια, που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την θυσία της δασικής βλαστήσεως προς εξυπηρέτηση συγκροτημένης γεωργικής εκμετάλλευσης (πρβλ. ΣτΕ 2770/1998, 1441/2016, 3056/2001). Εξάλλου, δεν

προκύπτει ότι η διάνοιξη του εν λόγω δασικού δρόμου εντάσσεται σε ευρύτερο δίκτυο πυρασφάλειας της δασικής περιοχής, όπως απαιτείται από τις οικείες διατάξεις. Συνεπώς, για τον λόγο αυτό, βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει να ακυρωθεί η πρώτη προσβαλλόμενη 4526/17-12-2014 απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας, ενώ ακυρωτέα αποβαίνει και η δεύτερη 416/9567/5-3-2015 απόφαση της Γενικής Γραμματέως Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας, με την οποία απερρίφθη προσφυγή νομιμότητας κατά της πρώτης.

9. Επειδή, μετά την ακύρωση των προσβαλλομένων πράξεων για τον ανωτέρω λόγο αποβαίνει αλυσιτελής η εξέταση των υπολοίπων λόγων ακυρώσεως. Τούτο δε ανεξαρτήτως της βασιμότητάς ή μη του προβαλλόμενου λόγου ακυρώσεως κατά της ορθότητας της διαδικασίας υπαγωγής του συγκεκριμένου έργου σε πρότυπες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις της κατηγορίας Β΄ του ν. 4014/2011. Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση και να απορριφθεί η παρέμβαση.